

ZÁZRAKY VÝCHOVY, které navždy mění život mnohých chlapců a děvčat

Opakuji to na různých místech a při různých příležitostech, moje milovaná salesiánská rodino, přátelé díla Dona Boska a vy všichni, se kterými se každý měsíc setkávám na stránkách tohoto časopisu: každý den se dějí podivuhodné „zázraky“ výchovy, které navždy mění život mnohých chlapců a děvčat. Tvrdím to s jistotou, protože já sám jsem byl toho svědkem. A když nad tím uvažuji, moje srdce se naplňuje radostí a nadějí.

Slavnost Dona Boska v Sierra Leone

Tento rok jsem svátek Dona Boska 31. ledna oslavil v Sierra Leone. Chtěl jsem prožít slavnost s mými bratry, kteří pracují v této zemi. S jejich dětmi a mladými. Mohl jsem též strávit jedno dopoledne s mladými vězni ve věznici hlavního města. Všude jsem viděl mnoho bolestí, ale i mnoho naděje. Naděje, za kterou může do velké míry každodenní přítomnost salesiánů a laiků – dobrovolníků na tomto bídném místě.

Byl jsem v družině dětí posbíraných na ulici, které žijí a jsou vychovávány v domě Dona Boska. A přemohlo mě dojetí, když jsem poslouchal jedno asi 25 leté děvče, které přede všemi vyprávělo svůj příběh. Mezi přítomnými bylo třicet osm děvčat vytržených ze sítí sexuálního zneužívání.

Toto děvče podstoupilo hrozné zneužívání a násilí ve své rodině poté, co ztratilo matku. A když se jí nakonec podařilo opustit svůj domov a své město, přišla do domu Dona Boska. Tam našla domov, rodinu, bezpečné útočiště a možnost připravit se na život.

Tento příběh mě skutečně dojal. Především ve chvíli, když to děvče mělo odvahu říci mladým, kteří ji poslouchali, že důležitější než osvobození z řetězu násilí a zneužívání, bylo najít domov a možnost studovat a připravit se na život. Nyní se mohla postarat sama o sebe, žít šťastný život a mít kvalifikovanou práci.

„Neplač!“

Jsem víc než kdykoli předtím přesvědčený, že každý den se dějí mimořádné „výchovné zázraky“ v mnohých částech světa a jistě téměř ve všech salesiánských domech. Jde o skutečné zázraky chlapců a děvčat, kteří dostali příležitost, kteří byli osvobozeni z ulice a našli přijetí v některém salesiánském domě, kde našli pravé otce a matky, kteří žijí jen proto, aby je milovali a vychovávali. Zázraky, které *navždy mění jejich život* a které bourají tísnivou a neúprosnou zeď strachu, která je trýzní od narození. Tyto zázraky umožňují, aby dostávali všechno potřebné pro život, jako vzduch. Tento nový dech se nazývá *naděje*.

Tyto zázraky vykonávají muži a ženy, kteří jako Ježíš v Naimu říkají: „Neplač!“ Bůh nechce, aby lidská bytost plakala. Don Bosco byl jako Ježíš schopný hluboce se radovat z lásky Otce k maličkým a dokázal s nimi trpět a zmírňovat jejich bolest. Toto je závěť, kterou nám Don Bosco zanechal.

První salesiáni a první dcery Panny Marie Pomocnice si předsevzali dávat nové možnosti života těm, kteří byli přesvědčení, že žádné nemají. Připravovali chlapce a děvčata na život a na víru v život, a to v ovzduší lásky a porozumění.

Jak o tom svědčí jeden starý příběh s názvem *Tajemství*: „Když byl Mordokaj malý, byl skutečným spratkem. Rodiče ho přivedli k jednomu svatému muži, na kterého se všichni obraceli a prosili ho o radu v nejtěžších záležitostech. „Nechejte mi ho na čtvrt hodiny“, řekl svatý muž. Když rodiče vyšli, stařec zamkl dveře. Mordokaj trochu pocítil strach. Svatý muž se k dítěti přiblížil a tiše ho objal. Objal ho velmi silně. V ten den se Mordokaj naučil, jak se lidé proměňují.“

Les, který roste

Přesně to dnes dělá třicet skupin, které tvoří salesiánskou rodinu po celém světě. Každá se svými vlastními specifickými rysy, přičemž čerpají z toho samého pramene salesiánského charismatu.

Ve světě, ve kterém je všechno stále více materiální, skeptické a pragmatické, se může zdát divné mluvit o zázracích. Ale chci se zastat této jasné skutečnosti. Dobro, které se děje – a je ho mnoho –, nesmí zůstat skryté. „Aby viděli vaše dobré skutky,“ říká Ježíš svým učedníkům. Všichni sní o světě míru a radostného pokoje, ve kterém by se dýchala úcta a pozornost vůči druhým.

Takže, odvahu! Můžeme dělat zázraky. Jsou mezi námi lidé stojící v první řadě, a ti, co jim pomáhají a podporují je. Jsou to vychovatelé, řeholníci, řeholnice a laici, kteří spotřebovávají každý den svého života, aby ti nejmenší šťastní mladí měli budoucnost a naději. Můžeme je podporovat a pomáhat i tím, že jim poskytneme solidárnost, lásku a konkrétní prostředky.

Poznáme hlubokou pravdu zásady, která tvrdí, že strom, který padá, natropí víc hluku než les, který roste. Buďme těmi, kteří každodenně pomáhají růst lesu naděje a smyslu života v mnohých lidech, kteří nemají co ztratit, protože už všechno ztratili, a mohou tedy mnoho získat.

Toto ať je předmětem úsilí salesiánské rodiny ve světě.

(Podle Il Bollettino Salesiano, červenec – srpen 2016)